31995D3052

30.12.1995 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 321/1

DECYZJA NR 3052/95/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 13 grudnia 1995 r.

ustanawiająca procedurę wymiany informacji w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji [1],

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego [2],

stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 189b Traktatu [3],

a także mając na uwadze, co następuje:

zgodnie z art. 100b Traktatu Komisja sporządziła spis krajowych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, objętych art. 100a Traktatu, które nie zostały zharmonizowane na mocy tego artykułu;

spis ten dowiódł, że większość przeszkód w handlu produktami, zgłaszanych przez Państwa Członkowskie, usuwa się za pomocą środków podjętych na mocy art. 100a oraz postępowania na mocy art. 169 Traktatu, w odniesieniu do niewypełnienia zobowiązań wynikających z art. 30;

przejrzystość krajowych środków zakazujących obrotu niektórymi produktami może ułatwić szybkie rozwiązanie na odpowiednim szczeblu problemów, które mogą utrudniać swobodny przepływ towarów, między innymi przez zbliżenie takich środków w odpowiednim czasie lub przez dostosowywanie ich na mocy art. 30 Traktatu;

w celu ułatwienia takiej przejrzystości powinna zostać ustanowiona prosta i pragmatyczna procedura wzajemnej wymiany informacji między Państwami Członkowskimi oraz między Państwami Członkowskimi a Komisją, aby wszystkie problemy, jakie mogą się pojawić w związku z funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, mogły być rozwiązywane w sposób zadowalający zarówno dla przedsiębiorców, jak i konsumentów;

podstawowym celem tej procedury jest podniesienie poziomu wiedzy na temat wprowadzenia swobodnego przepływu towarów w sektorach niezharmonizowanych oraz określenie napotkanych problemów, w celu znalezienia ich właściwych rozwiązań;

procedura taka powinna obejmować tylko takie przypadki, w których Państwo Członkowskie, na podstawie niezgodności z jego własnymi przepisami krajowymi, podejmuje działania mające zapobiegać swobodnemu przepływowi lub wprowadzaniu do obrotu towarów, które są legalnie wytwarzane lub wprowadzane na rynek w innym Państwie Członkowskim;

powinno się uwzględnić jedynie środki stanowiące barierę dla określonego modelu lub typu towarów, a środki odnoszące się do towarów używanych, które z powodu wieku lub stopnia zużycia przestały się nadawać do obrotu rynkowego, powinno się wykluczyć z zakresu niniejszej decyzji;

środki odnoszące się wyłącznie do ochrony moralności publicznej lub porządku publicznego również powinny zostać wykluczone;

pozostałe Państwa Członkowskie i Komisja powinny mieć możliwość reagowania na środki notyfikowane w ramach niniejszej decyzji;

ponadto procedura nie powinna powielać procedur powiadamiania lub informowania, przewidzianych na mocy innych środków wspólnotowych; te różne procedury powinny zostać w odpowiedni sposób skoordynowane;

producenci, konsumenci i pozostałe zainteresowane strony powinny wiedzieć, z kim w ramach Komisji i administracji poszczególnych Państw Członkowskich powinny się kontaktować w przypadku pojawienia się problemu w odniesieniu do swobodnego przepływu towarów;

---

[1] Dz.U. C 18 z 21.1.1994, str. 13, oraz Dz.U. C 200 z 22.7.1994, str. 19.

[2] Dz.U. C 195 z 18.7.1994, str. 6.

[3] Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 20 kwietnia 1994 r. (Dz.U. C 128 z 9.5.1994, str. 142), wspólne stanowisko Rady z dnia 29 czerwca 1995 r. (Dz.U. C 216 z 21.8.1995, str. 41) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 26 października 1995 r. (Dz.U. C 308 z 20.11.1995) oraz decyzja Rady z dnia 23 listopada 1995 r.

procedury ustanowione w celu wykonania niniejszej decyzji nie powinny skutkować powstaniem zbytecznej nowej biurokracji, zapewniając jednocześnie skuteczną równowagę między ochroną uzasadnionych roszczeń Państw Członkowskich a zachowaniem swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie;

w imię zachowania przejrzystości wszystkim zainteresowanym stronom powinno się udostępnić pełne i aktualne informacje na temat wykonania niniejszej decyzji;

usunięcie przeszkód w swobodnym przepływie towarów ma podstawowe znaczenie dla Wspólnoty, w związku z czym zachodzi konieczność ustanowienia w przedmiotowej dziedzinie środków wspólnotowych dla osiągnięcia danego celu; środek ten jest zgodny z zasadą proporcjonalności, w uzupełnieniu do zasady pomocniczości, ponieważ ogranicza się do zapewnienia informacji o przypadkach, w których zastosowanie niezharmonizowanych przepisów krajowych może wpływać na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W przypadku gdy Państwo Członkowskie podejmuje działania mające zapobiegać swobodnemu przepływowi lub wprowadzaniu do obrotu modelu czy typu produktu, który jest zgodnie z prawem wytwarzany i wprowadzany na rynek w innym Państwie Członkowskim, zobowiązane jest ono powiadomić o tym Komisję, gdy bezpośrednim lub pośrednim skutkiem podjętego środka jest:

— powszechny zakaz obrotu danymi towarami,

— odmowa wydania zezwolenia na wprowadzanie towarów do obrotu,

— zmiana modelu lub typu danego produktu przed dopuszczeniem do obrotu rynkowego, lub

— wycofanie towarów z rynku.

Artykuł 2

Do celów niniejszej decyzji:

— „zmiana modelu lub typu produktów” oznacza każdą zmianę jednej lub kilku cech charakterystycznych danego produktu, wymienionych w definicji „specyfikacji technicznej” podanej w art. 1 dyrektywy 83/189/EWG [1],

— „orzeczenie sądowe” oznacza każdą decyzję, podjętą przez organ sądowy, powołany do wydawania orzeczeń,

— „środek” oznacza każdy środek, inny niż orzeczenie sądowe.

Artykuł 3

1. Wymóg powiadamiania, ustanowiony w art. 1, stosuje się do środków podejmowanych przez właściwe i upoważnione w tym celu organy Państw Członkowskich, z wyjątkiem organów wydających orzeczenia sądowe.

W przypadku gdy dany model lub typ produktu podlega kilku środkom, przyjętym na takich samych warunkach formalnych i według tych samych procedur, wymogiem powiadomienia objęty jest tylko pierwszy z tych środków.

2. Artykuł 1 nie ma zastosowania do:

— środków podejmowanych wyłącznie zgodnie ze wspólnotowymi środkami harmonizacji,

— środków zgłoszonych Komisji na mocy przepisów szczególnych,

— projektów środków zgłoszonych Komisji na mocy szczególnych przepisów wspólnotowych,

— środków przygotowawczych lub ukierunkowanych na podstawowy środek określony w art. 1, takich jak środki zapobiegawcze lub dochodzenie,

— środków odnoszących się wyłącznie do ochrony moralności publicznej lub porządku publicznego,

— środków odnoszących się do towarów używanych, które z powodu wieku lub stopnia zużycia, przestały się nadawać do obrotu rynkowego.

3. Zapoczątkowanie procedury kontroli sądowej takiego podstawowego środka w żadnym wypadku nie może prowadzić do zawieszenia zastosowania przepisów art. 1.

[1] Dyrektywa Rady 83/189/EWG z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i uregulowań technicznych (Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/10/WE (Dz.U. L 100 z 19.4.1994, str. 30).

Artykuł 4

1. Powiadomienie określone w art. 1 musi zostać sporządzone w sposób wystarczająco szczegółowy oraz w jasnej i zwięzłej formie. Musi składać się w skrócie z:

— arkusza informacyjnego zawierającego szczegółowe dane wymienione w Załączniku, oraz

— kopii treści środka podjętego przez władze określone w art. 3 ust. 1, w wersji opublikowanej lub przedstawionej zainteresowanej stronie.

W kopii można pominąć informacje nieobjęte poszczególnymi pozycjami arkusza informacyjnego.

2. Informacje określone w ust. 1 przekazuje się w terminie 45 dni od dnia podjęcia środka, określonego w art. 1.

3. Komisja wysyła kopię informacji określonych w ust. 1 pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 5

1. W przypadku gdy środek podlegający zgłoszeniu na mocy niniejszej decyzji zawiera jeden lub większą ilość załączników, z kopią środka przekazuje się tylko skrótowy spis treści takiego Załącznika czy załączników.

2. Komisja lub inne Państwo Członkowskie może zwrócić się do Państwa Członkowskiego, które podjęło dany środek, o dostarczenie, w terminie jednego miesiąca od daty przedstawienia takiego wniosku, pełnego tekstu załączników wymienionych w spisie określonym w ust. 1 lub innych istotnych informacji dotyczących danego środka.

3. W przypadku gdy prawo krajowe stanowi, że prowadzone badania muszą mieć charakter poufny, przekazywanie informacji nieobjętych pozycjami arkusza informacyjnego określonego w art. 4 ust. 1, w stosownych przypadkach musi podlegać zatwierdzeniu przez właściwy organ sądowy.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie i Komisja podejmują kroki niezbędne do zapewnienia, aby ich urzędnicy i inni pracownicy nie ujawniali informacji uzyskanych do celów wykonania niniejszej decyzji, które ze względu na ich charakter objęte są tajemnicą zawodową, z wyjątkiem informacji dotyczących aspektów bezpieczeństwa danego produktu, których ujawnienie jest wymagane w okolicznościach, gdy zachodzi konieczność ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi.

Artykuł 7

Każde Państwo Członkowskie przekaże Komisji informacje dotyczące właściwego krajowego organu lub organów, jakie powołało do celów przekazywaniabądź otrzymywaniainformacji określonych w niniejszej decyzji. Komisja zobowiązana jest niezwłocznie przekazać te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Państwa Członkowskie postarają się zapewnić, aby ustanowiono punkt kontaktowy, którym może być właściwy organ krajowy lub organy określone w akapicie pierwszym, albo sieć punktów kontaktowych, który posłuży za wstępny punkt odniesienia dla wszelkiego rodzaju dochodzenia w sprawie przyczyn nieuznawania innych przepisów krajowych oraz w sprawie ogólnego funkcjonowania niniejszej decyzji.

Artykuł 8

1. Komisja zobowiązana jest wzmocnić działania koordynujące dotyczące wszystkich spraw wynikających z wykonania niniejszej decyzji, łącznie z koordynacją procedur powiadamiania lub informowania, skargami dotyczącymi pojedynczych przeszkód w swobodnym przepływie towarów i ogólnymi problemami związanymi ze wzajemnym uznawaniem.

2. Komisja zobowiązana jest zapewnić, aby przedsiębiorcy, konsumenci i pozostałe zainteresowane strony wiedziały, z kim się kontaktować w przypadku pojawienia się problemów.

Artykuł 9

W poszanowaniu poufności, w miarę potrzeb, oraz bez uszczerbku dla spraw nierozwiązanych Komisja zobowiązana jest przekazywać w obrębie Wspólnoty informacje na temat krajowych środków notyfikowanych na mocy niniejszej decyzji, mających wpływ na zasadę swobodnego przepływu towarów w sektorach niezharmonizowanych. Komisja przekazuje także informacje dotyczące decyzji w sprawie dalszych działań.

Zgłaszane środki krajowe wymienia się w Załączniku do rocznego sprawozdania na temat rynku wewnętrznego.

Artykuł 10

W celach wykonania niniejszej decyzji Komisję wspiera Stały Komitet ustanowiony na mocy dyrektywy 83/189/EWG. Komitet odpowiedzialny jest za regularne informowanie Wspólnoty o funkcjonowaniu procedury przewidzianej na mocy niniejszej decyzji i o środkach zgłaszanych przez Państwa Członkowskie.

W stosownych przypadkach Komisja informuje także komitety branżowe ustanowione na mocy szczególnych przepisów wspólnotowych.

Artykuł 11

W terminie dwóch lat od daty wdrożenia niniejszej decyzji Komisja złoży sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, dotyczące jej funkcjonowania oraz przedstawi propozycje zmian, jakie uzna za stosowne. W celu przygotowania tego sprawozdania Państwa Członkowskie przekażą Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące sposobu wykonania przez nie niniejszej decyzji.

W sprawozdaniu Komisji zostanie również zbadana kwestia, czy notyfikacja na mocy niniejszej decyzji jest odpowiednio koordynowana z notyfikacją na mocy innych instrumentów Wspólnoty.

Artykuł 12

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

W terminie sześciu miesięcy od daty opublikowania niniejszej decyzji Państwa Członkowskie zobowiązane są powiadomić Komisję o środkach, jakie podjęły w celu jej wykonania.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 1997 r.

Artykuł 13

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 13 grudnia 1995 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
K. HÄNSCH	J. L. DICENTA BALLESTER
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

PROCEDURA WYMIANY INFORMACJI

w sprawie krajowych środków wprowadzających odstępstwa od zasady swobodnego przepływu towarów we Wspólnocie

(Decyzja nr 3052/95/WE)

1. *Notyfikujące Państwo Członkowskie*

   Wskazanie nazwiska i adresu osoby, z którą można się kontaktować celem uzyskania dalszych informacji.

2. *Data notyfikacji*

3. *Model lub typ produktu*

   Szczegółowy opis typu lub modelu produktu.

4. *Podjęte środki*

5. *Podstawowe przyczyny*

   — Wskazanie przyczyny lub przyczyn związanych z ogólnym interesem, uzasadniających podjęte środki.

   — Szczegółowy opis przepisów krajowych, co do których uważa się, że dany produkt nie jest z nimi zgodny.

   — Wskazanie, pod jakimi względami krajowe przepisy lub inne warunki, zgodnie z którymi dany produkt jest wytwarzany lub wprowadzany na rynek w innym Państwie Członkowskim, nie zapewniają równoważnej ochrony danego interesu ogólnego.